

MEMUR DİSİPLİN SORUŞTIRMALARINA İDARE HUKUKU AÇISINDAN BAKIŞ

Overview Of Officer Disciplinary Investigations In Terms Of Administrative Law

MEB Müfettişi. Mehmet KARAHAN

Milli Eğitim Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığı, Ankara/Türkiye

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5188-887X>

ÖZET

Devlet adı verilen hiyerarşik mekanizmanın temel unsurları arasında yer alan ve kaynağı anayasanın 8. Maddesi olan Yürütme erki en temel haliyle İdare kavramını teşekkül ettirmektedir. Devlet asli fonksiyonlarını icra ederken kendi adına yetki kullanan kurum ve kuruluşları kullanır. Temel anlamıyla kamu hizmeti gören kişiler olan memurların görevlerini yerine getirirken uymaları gereken kurallar ve bu kurallara uyma biçimleri bir disiplin idare hukuku ilişkisini kaçınılmaz kılmaktadır. Bu çalışmanın esası, Türkiye’de devlet memuru olarak görev yapanların karşılaştıkları disiplin işlemlerine ilişkin esasların ne olduğu, disiplin suçu ile disiplin cezası arasındaki ilişkinin nasıl olduğu, disiplin cezaları ile idare hukuku arasındaki ilişki biçimi incelenmeye çalışılmıştır. Türkiye’de, memurlar hakkında yürütülen disiplin soruşturmasına ilişkin memurun tabii olduğu özel kanunlarda da çeşitli hükümler bulunsa da bu çalışmada Devlet Memurları Kanununda ki disiplin işlemlerine esas hükümler temel alınmıştır. Çalışma iki bölümden teşekkül ettirilmiştir. Birinci bölümde; idare ve disipline ilişkin kavramlar, disiplin cezaları, disiplin soruşturmalarının uygulamasına ilişkin süreç, disiplin amirleri ve yetkili kurullar, soruşturmanın temel unsurları, görevden uzaklaştırma konusu, bu kavramların idare hukukunda içinde ki yeri incelenmiştir. İkinci bölümde ise, tatbik edilen disiplin cezalarına karşı yapılacak işlemler değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İdare Hukuku, Memur, Disiplin Soruşturması.

ABSTRACT

The executive power, which is among the basic elements of the hierarchical mechanism called the state and whose source is the 8th article of the constitution, constitutes the concept of Administration in its most basic form. The state uses institutions and organizations that exercise authority on their behalf when performing their essential functions. The rules that civil servants, who are basically public servants, must follow while performing their duties and the way they obey these rules make the relationship of disciplinary administrative law inevitable. The essence of this work, what procedures related to disciplinary action faced by working as a civil servant in Turkey where, discipline offense is how the relationship between disciplinary action, form of relationship between the disciplinary punishment with administrative law have been studied. In Turkey, the officer conducted a disciplinary investigation regarding the law on civil servants in particular if it is of course also find a variety of provisions in the Law on Civil Servants in this study are based mainly on the provisions of the disciplinary action. The study consists of two parts. In the first part; The concepts related to administration and discipline, disciplinary penalties, the process of the implementation of disciplinary investigations, disciplinary supervisors and competent boards, the basic elements of the investigation, the issue of dismissal, the place of these concepts in administrative law have been examined. In the second part, the actions to be taken against disciplinary penalties are evaluated.

Keywords: Administrative Law, Civil Servant, Disciplinary Investigation.

1. GİRİŞ

İdare kavramı çok çeşitli anlamlarda kullanılmaktadır. TDK’da yönetme, yönetim anlamalarına geldiği görülen İdare kelimesi Sancaktar idareyi egemenliğin kullanıldığı yetkili organ (Sancaktar vd., 2019:35) olarak tanımlanmaktadır. Gözler’e göre idare ise bir amacın gerçekleştirilmesi için kurulan örgüt ile bu amaca ulaşmak için sürdürülen planlı faaliyetler şeklinde açıklanırken (Gözler, 2019:7). Yıldırım’a göre ise, belli bir amacın gerçekleşmesi için bireylerin işbirliğini, teşkilatın işlemlerini gerçekleştirecek idari faaliyetleri, mevcut kaynakların bir araya getirilmesi ve eşgüdüm sağlanmasını ve denetimi de içerir (Yıldırım, 2005:3) şeklinde açıklayarak denetim kavramını da ön plana çıkarmaktadır.

Alman İdare Hukuku bilim adamı W. Jellinek, devletin veya kamu kudretini kullanabilen diğer kurum ve kuruluşların yasama ve yargı fonksiyonuna dâhil olmayan bütün işlemlerini idari faaliyetlerin kapsamı içerisinde dâhil etmiştir (Dikici, 2003).

Anayasal üç erk olan Yasama, Yürütme ve Yargı organları faaliyetini yerine getirirken uymak zorunda olduğu kurallar bulunmaktadır. Bu kurallar Yasama organı için Anayasa ya da İçtüzükte, Yargı organları için yargılama usulü kurallarında yer almaktadır. Yürütme organının da yürütme faaliyetini yerine getirirken uyacağı kurallar bulunmaktadır. İşte bu kurallar bütününe idari usulü denilmektedir.

İdari usule ilişkin kuralların farklı kanunlara yayılmış bir şekilde mevzuatımızda yer aldığını görmekteyiz. Çoğu idari usul kuralı da mahkeme içtihatları ile oluşturulmuştur (Söyler, 2008).

Akıymaz idari usulü ile ilgili; “Arapça bir kelime olan usul, giden yol anlamını taşımaktadır. Türkçe’de ise yöntem, tarz, bir amaca ulaşmak için izlenmesi gereken yol anlamına gelmektedir” demektedir (Akıymaz, 2000:64).

Hukuk sisteminde adli ve idari yargı olarak ikili bir yapı bulunmaktadır. Ülkemizde idari uyuşmazlıkların çözümü için müstakil bir yargı kolu olan idari yargı sisteminin oluşturulmasında, Fransa örneğinden esinlenilmiştir. Ancak, son yıllarda kimi idari uyuşmazlıkların giderek adli yargıya tabi kılındığı da görülmektedir (Sancaktar vd., 2019).

Bu bağlamda idare ile hukuk arasındaki ilişkiye yani idare hukuku kavramına bakmanın yerinde olacağı düşünülmektedir. Gözler ve Kaplan İdare Hukukunu; idarenin kuruluşu ve işleyişini teşekkül ettiren kamu hukuku kurallarının tamamı olarak tanımlamıştır (Gözler ve Kaplan, 2019).

2. MEMUR KAVRAMI

Net bir tanımı bulunmayan “Memur” kavramının, zamanla değişen koşullara göre farklı içerik ve şekillerde anlam kazandığını vurgulayan Sancaktar; ülkenin kanun koyucularının gerçekliklerini dikkate alarak memurları da kapsayan kamu personel rejimini belirlediğini, dolayısıyla herkesçe kabul gören bir memur tanımının bulunmadığını (Sancaktar, 2016) dile getirmektedir.

Memur kavramının tanımının oldukça güç olduğuna vurgu yapan Taşkın ise tanımlardan bağımsız kanun koyucunun, memur tanımında iki unsur üzerinde durduğunu, bu iki unsurun da kamu hizmeti ve kadrolar hiyerarşisi içinde bulunmak olduğunu dile getirmiştir (Taşkın, 2006).

Memur tanımına ayrıca 1982 Anayasasının 128’inci maddesinde, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda, 765 Sayılı Türk Ceza Kanununda rastlamak mümkün iken 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununda memur kavramı yerine “Kamu Görevlisi” tanımı ile karşılaşılmaktadır.

“Memur” tanımına Doktrin açısından bakıldığında ise farklı tanımlarla karşılaşılmaktadır. Onar’a göre İdari teşkilat içerisinde olan, kamu hizmetinin unsuru haline gelmiş, ayrı bir statüye tabi olan gerçek kişiler memur olarak adlandırılır iken (Onar, (1966), akt. Taşkın, 2006). Aslında Devlet memuru kavramının ne anlama geldiği noktasında genel bir uzlaşma görülmektedir. Böyle bir uzlaşmanın bulunmasında Devlet memurluğu rejiminin tarihi dinamiklerinin de etkili olduğu söylenebilir. 1961 Anayasası, kamu hizmetlerinin idarenin belirlediği temel yaklaşımlara göre yürütülmesi gerektiğini, birincil ve devamlı görevlerin ise sadece memurlar eliyle olabileceğini öngörerek aslında dolaylı yoldan bir tanım yapmıştır.

3. DİSİPLİN KAVRAMI

Dilimize Fransızcadan geçen “Disiplin” kavramı; hukuki anlamda istenilmeyen ve kurum düzenini bozan disiplinsizlik fiili sonucu uygulanan yaptırım ifade etmektedir (Sancaktar, vd.,2019). Burada düzen ile düzensizlik bağlamında ele alınması gereken şey mevcut hiyerarşik düzen içerisinde yürütülen kamusal eylemler olmalıdır.

TDK ise disiplin kelimesinin karşılığı; “bir topluluğun yasalarına ve düzenle ilgili yazılı veya yazısız kurallarına titizlik veya özenle uyması durumu, sıkı düzen, düzence, düzen bağı, zapturapt” şeklinde açıklanmıştır.

Livanelioğlu ise farklı bir bakışla disiplin-yaptırım ilişkisine dikkat çekerek, Disiplin sözcüğü ile ceza sözcüğünün birlikte ve yan yana düşünüldüğünü dile getirmektedir (Livanelioğlu,1997).

Kelley ve Whatley ise "disiplin'in" düzenlilik tanımı olduğunu çoğu kimse tarafından ise "cezalandırma" olarak tanımlandığını, “Disiplin” kavramının cezayı içermesiyle birlikte yalnız onunla sınırlı olmadığını dile getirmişlerdir (Kelley ve Whatley, (1990), akt. Baş ve Ardıç, 2003).

4. DİSİPLİN SUÇU KAVRAMI

Disiplin suçunun ne olduğuna geçmeden önce öncelikle “suç” kelimesinin ne anlama geldiği noktasında durmak gerekmektedir. Birçok tanımı bulunan suç kavramı Can’a göre “kanunun cezalandırdığı eylem olarak açıklanabilir“ (Çiçek, 2011). MEB Teftiş Kurulu tarafından hazırlanan Disiplin amirleri ve muhakkikler için el rehberinde suç; hukuk kurallarının yasakladığı ve yapılmasına veya yapılmamasına cezai yaptırım bağladığı eylemler olarak açıklanmıştır. Antolisei göre suçun yasa koyucunun inancına göre Devletin amaçlarına aykırı, cezayı gerektiren insan davranış olduğunu söylemiştir (Alacakaptan, 1975).

Ceza hukukunda suçun, maddi, şekli ve bilimsel açılarından farklı şekillerde tanımlandığını dile getiren Durmuş’a göre ise suç günlük yaşantıda bir kınama duygusu ifadesi iken, hukuki çerçevede devletin cezalandırdığı fiil ya da karşılığında ceza yaptırımını öngörülen davranışlar olarak belirtilerek (Durmuş, 2012) suç-ceza ilişkisine dikkat çekilmektedir.

Dinçer “Disiplin Suçu” kavramını, memurların görevlerinde ya da görevleri neticesinde yaptıkları hata ve kusurlar, mesleki durumlarına uygun olmayan kusurlu hareketler olarak açıklarken Ceza Hukukundaki suç ise, Devlet ülkesinde yaşama durumundan çıkan genel bir itaat vecibesinin ihlalidir diyerek hata ve kusur kavramlarını ön plana çıkarmıştır (Dinçer, 1976).

Disiplin suçları kavramı mevzuatla açık bir tanıma kavuşturulamamıştır. Disiplin suçu teşkil eden eylemlerin niteliğini, cezalardan hareket ederek anlamak mümkündür (Dönmez, 2020).

4.1. Disiplin Suçunun Genel Unsurları

Disiplin suçunun genel unsurlarını tayin edebilmek için Disiplin suçu ile ceza hukukunda ki suçlar arasında ki ilişkiyi tespit etmek gerekmektedir. Livanelioğlu’na göre disiplin suçları da ceza hukukundaki suçlar gibi bir normu ihlal ettikleri için cezai müeyyideyi davet eden fiillerdir (Livanelioğlu, 1997).

Disiplin suçlarına ilişkin olarak ceza hukukundan esinlenerek kanuni unsur, maddi unsur, hukuka aykırılık unsuru ve manevi unsur olarak dört temel unsur sıralayabiliriz. 657 sayılı Kanunun 125. Maddesinde sıralanan disiplin suç ve cezalar ile disipline ilişkin diğer hükümlerin dağılık olduğunu, suç sayılan davranışların ayrıntılı bir şekilde sayılmadığını ve suçların genel unsurlarına da yer verilmediğinin bilinmesinde fayda olunacağını unutulmaması gerekmektedir.

4.1.1. Kanuni Unsur

Suçun birinci unsuru yasadaki tanımdan çıkar. Alacakaptan kanunilik ilkesini “yasanın açıkça suç saymadığı bir eylem için ceza verilemez/işte, tipiklik veya kanunî (yasal) unsur adını alan ilk suç unsuru adı geçen ilkenin zorunlu bir sonucudur. Buna göre bir eylemin suç sayılabilmesi için her şeyden evvel yasanın özel hükümleri arasında ya da ceza hükümlü özel bir yasada yer alan belli bir maddedeki tanıma uygun olması gerekir” şeklinde açıklar (Alacakaptan, 1975).

Kanunilik unsuru disiplin suç-ceza ilişkisinde de geçerlidir. Aslında Anayasanın 129. Maddesinde yer alan sadakat ilkesi ile 657 sayılı kanunun 11. Maddesinde yer alan mevzuata uyma yükümlülüğü buna işaret etmektedir.

4.1.2. Maddi Unsur

Ceza hukukunda suçun maddi unsurlarını Alacakaptan illiyet bağı, nedensellik bağı olarak açıklamaktadır (Alacakaptan, 1972). Çiçek ise doktrinde maddi unsur için iki farklı görüşün olduğunu bunlardan birincisinin hareketin yeterli olduğunu savunan görüş, diğerinin de fiilden söz eden görüş olduğunu dile getirmektedir (Çiçek, 2011).

4.1.3. Hukuka Aykırılık Unsuru

Livanelioğlu hukuka aykırılık unsurunu Dönmezer ve Erman tarafından, kanundaki tarife uygun olarak işlenen fiilin, hukuk düzenince geçerli görülmemesi, bütün hukuk düzeni ile çatışma halinde bulunması olarak açıkladığını aktarmıştır(Livanelioğlu, 1997).

Taşkın ise bu durumu farklı bir açıdan açıklamaktadır. Ona göre; konusu suç teşkil eden bir eylemi hukuka uygun hale getiren sebepler “hukuka aykırılık unsurunu” oluşturmaktadır. Bu durumda suçun işlenmesi sırasında hukuka uygunluk nedenlerini bilmeyen kişi bu nedenlerden yararlanma hakkına sahiptir (Taşkın, 2006).

4.1.4. Manevi Unsur

Manevi unsur, suç genel teorisi içerisinde hareketin iradi olması ve bu iradenin kusurlu olması olarak tanımlanır (Livanelioğlu, 1997).

Türk Ceza Hukukunda kast ve taksir olarak iki kısımdan oluşan manevi unsuru temelde yaptığı eyleminde kastı veya taksiri bulunmayanın ceza sorumluluğunun da olmadığı anlaşılmaktadır. Bu durum disiplin hukuku için de geçerlidir (Taşkın, 2006).

4.2. Disiplin Cezası

Disiplin suçunun işlendiğinin tespit edilmesi durumunda nasıl bir müeyyide ile muamele edileceği de disiplin cezası kavramını doğurmaktadır. Profesör Sıddık Sami Onar düzence (disiplin) cezalarını “Disiplin cezaları, memurun mesleği hayat ve vazifesinde görülen yolsuzluklara karşı, kendisine tatbik edilen bir kısım zecri müeyyidelerdir” şeklinde tanımlamaktadır (Orkun, (1935), akt. Erdoğan, 1972).

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 125. Maddesinde disiplin cezaları sınıflandırılmış, hangi fiillerin karşılığında ne tür cezalar verilmesi gerektiği belirtilmiştir. Bu cezalar uyarıdan devlet memurluğundan çıkarılmaya kadar belirtilmiştir.

Taşkın; Disiplin cezalarını, manevi, mali ve tasfiye edici cezalar şeklinde bir tasnife tabi tutmaktadır. Devlet Memurları Kanunu'nun öngördüğü uyarı ve kınama cezaları manevi, aylıktan kesme ve kademe ilerlemesinin durdurulması cezaları mali, Devlet memurluğundan çıkarma cezası ise tasfiye edici nitelikte bir ceza türüdür (Taşkın, 2006).

4.3. Disiplin Soruşturma Usulü

Disiplin işleminin diğer idari işlemlerden farklılık gösterdiğine dikkat çeken Söyler'e göre “disiplin işlemi bir idari işlem olmanın yanında, diğer idari işlemlerden bazı hususlarda farklılık gösterir. Disiplin işleminin bu farklılığından dolayı, idari usulün genel olarak amaçları ve ilkeleri disiplin işleminde de geçerli olmakla birlikte, disiplin işleminin gerçekleştirilmesi sürecinde ve bu sürece özgü idari usulün daha somut veya kendini daha ön plana çıkaran amaçları ve ilkeleri de bulunmaktadır”(Söyler, 2008) şeklinde açıklamada bulunarak disiplin işleminin kendine özgü bir takım usuller içerdiğini dile getirmektedir.

Günday ise alınacak İdari kararların “herhangi bir organ, makam veya kamu görevlisi tarafından değil, Anayasa ve kanunların yetkili kıldığı organ, makam ve kamu görevlileri tarafından“ alınması gerektiğini dile getirmektedir(Günday, 2015).

Bu bağlamda Disiplin Amiri ve Disiplin Kurullarının değerlendirilmesi yerinde olacaktır. 657 DMK'nun 126. Maddesi disiplin cezalarının kimler tarafından ne surette verileceğine açıklık getirmiştir. İlgili maddeye göre uyarı, kınama ve aylıktan kesme cezalarının Disiplin amirleri tarafından, kademe ilerlemesinin durdurulması cezası ise disiplin kurulu görüşüne bağlı olarak atamaya yetkili amirler tarafından verilmesi gerektiğini emretmektedir. Burada farklı bir nokta olarak il disiplin kurullarına dayalı kararların valiler tarafından verileceği hatırlatılmalıdır. DMK'nun 124. maddesinde geçen Disiplin amiri kavramının özel yönetmeliklerle tespit ve tayin edilen kişiler olduğu unutulmamalıdır.

Disiplin işlerinin sağlıklı yürütülebilmesi amacıyla bazı kurullara ihtiyaç duyulması kaçınılmazdır. Kanun koyucu bu hususta birtakım düzenlemeler yaparak “Disiplin” ve “Yüksek Disiplin” kurullarının teşkil ettirilmesini sağlamıştır. Devlet Memurları Kanunu'nun 134 üncü maddesinde yüksek disiplin kurullarının, disiplin ve soruşturma işlerinde kanunlarla verilen görevleri yapmak üzere kurum merkezlerinde; disiplin kurullarının ise her ilde, bölge esasına göre çalışan kuruluşlarda bölge merkezinde ve her kurum merkezinde ayrıca il milli eğitim müdürlüklerinde kurulması öngörülmüştür. Milli eğitim müdürlüklerindeki disiplin kurullarının adı milli eğitim disiplin kurullarıdır (Çiçek, 2011).

4.3.1. Görevden Uzaklaştırma

Görevden uzaklaştırma ihtiyati bir tedbirdir kararıdır. Devlet memurlarının görevlerini devam ettirmesinde sakınca bulunan durumlarda, yetkili makamlarca uygulanacak bu tedbir, memur hakkında yürütülen adli ve idari bir soruşturmanın herhangi bir aşamasında alınabileceği gibi soruşturma başlatılmadan da gerçekleştirilebilir.

Görevden uzaklaştırma kavramı, 657 sayılı Kanununun 137. Maddesinde, “Devlet kamu hizmetlerinin gerektirdiği hallerde, görevi başında kalmasında sakınca görülecek Devlet memurları hakkında alınan

ihtiyati bir karar” olarak açıklanmaktadır. Görevden uzaklaştırma öncelikle bir tedbirdir, bu tedbirinin soruşturmanın herhangi bir aşamasında alınabileceği kurala bağlanmış olmakla birlikte söz konusu tedbirin hangi hallerde uygulanacağı ise idarenin takdirine bırakılmıştır (Ersert, 2006).

Görevden uzaklaştırma tedbirinin uygulaması her ne kadar idarenin takdirine bırakılsa da, bu yetkinin sınırsız bir yetki olduğunun kabul edilmesi mümkün değildir. İdarenin bu tedbire başvurabilmesi için, öncelikle bir disiplin veya ceza soruşturmasına konu olabilecek bir fiilin varlığına delalet olması gerekmektedir. Bu durumda eylemin ilgili memur tarafından işlendiğinin tespit edilmesi ayrıca bu suçun memurun yürüttüğü kamu hizmetine doğrudan etkisinin bulunduğu da kabul edilmesi gerekmektedir. Fiil bu yönleriyle değerlendirildikten sonra, memurun görevde kalmasının kamu hizmetlerinin yürütülmesinde sakıncalar doğuracağı yahut delilleri yok edebileceği düşünülürse görevden uzaklaştırılma tedbirine başvurulacağı ortadadır (Aslan ve Altındağ, 2019).

4.3.2. Disiplin Cezalarına Karşı Başvuru Yolları

Devlet memurları, haklarında yürütülen idari soruşturmalar neticesinde bir takım disiplin cezaları ile tecziye edilebilmektedirler. Verilen bu cezaların disiplin amirlerince verildiği gibi kalması sürdürülmesinin hukuk kurallarıyla örtüşen bir durum değildir. Bu sebeple, memurlara yine disiplin hukuku ile kendilerine uygulanan disiplin cezalarına karşı bir takım olanaklar sağlanmıştır. Bunlar; idari itiraz yöntemi, yargıya müracaat etme ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvuru olarak söylenebilir. İdari itiraz ile ilgili 657 sayılı Kanunda Devlet Memurluğundan çıkarma hariç diğer cezalara karşı itirazların ne şekilde ve sürede yapılacağı belirtilmiştir.

Disiplin yaptırımının tebliği itibari ile itiraz yoluna gitmiş ancak başvurusu olumsuz sonuçlanmış olanlar ile itiraz yolunu seçmemiş olanlar ise iptal davası açma hakkına sahiptirler. Anayasanın değişik 129. Maddesi disiplin kararları yargı denetimi dışına bırakılmaz hükmü gereğince de bu durum güvence altına alınmıştır (Sancaktar, vd., 2019).

5. SONUÇ

İdareye ait işlemler, idari faaliyetleri inceleyen İdare Hukuku ile Memurların mesleki yaşantılarına doğrudan etkisi olan disiplin soruşturmalarının doğrudan bir ilişki içerisinde olduğu çok açıktır. Kamu adına kamu görevi ifa eden kişilerin (memurların) yaptıkları veya yapmadıkları eylemleri sebebiyle haklarında yürütülen disiplin soruşturmalarının belirli kurallar bütünlüğü içerisinde belirli bir hiyerarşik sıra takip etmesi kaçınılmaz bir sonuçtur. Temel yaklaşımı kanunilik ilkesi olan disiplin soruşturmalarının makul sürelerde işin uzmanları tarafından yerine getirilmesi, soruşturma aşamalarının belirli bir düzen içerisinde yürütülmesi son derece önem arz etmektedir. Bu kapsamda genel mevzuat olarak kabul edilen 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda disiplin işlemlerine dönük kısmın net ve açıklayıcı bir düzenlemeye ihtiyaç duymaktadır.

Kaynakça

AKYILMAZ B., (2000), İdari Usul İlkeleri Işığında İdari İşlemin Yapılış Usulü, Yetkin Yayınları, Ankara.

ALACAKAPTAN U., Suçun Unsurları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yayınları, Ankara 1975, <dspace.ankara.edu.tr>, (ET:28.05.2020).

Aslan Z. ve Altındağ H.,(2019), Memurların Disiplin ve Ceza Soruşturması, Seçkin Yayınları, Ankara.

BOZ Selman Sacit, “Memur Disiplin Hukukuna Hâkim Olan Temel İlkeler”, Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 25/2 (2017), s(15-41).

CANOĞLU Veysel Candan, “Disiplin Soruşturmasında Delil ve İspat”, Türkiye Barolar Birliği Dergisi, 138 (2018), s(232-272).

ÇİÇEK Hayrettin, Devlet Memurları Hakkında Disiplin Soruşturması: Türkiye Uygulaması, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, İzmir 2011.

DİKİCİ M. Fatih, Anayasa Hukuku İdare Hukuku İdari Yargılama Hukuku, Seçkin Yayıncılık, Ankara 2003.

DÖNMEZ Mustafa, Memur Hukuku, Bilge Yayınevi, Ankara 2020.

- DURMUŞ A. Alper, Memur Disiplin Hukuku, Adalet Yayınları, Ankara 2012.
- ERDOĞDU Ahmet, “Yeni Disiplin Cezaları”, Danıştay Dergisi, 5/6 (1972), s(5-18).
- ERASLAN Yunus, “Disiplin Hukukunda Tevhiden Cezalandırma”, Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi, 7/13 (2019), s(167-186).
- ERSERT Mahmut, “Devlet Memurlarının ve Diğer Kamu Görevlilerinin Görevden Uzaklaştırılması ve Özellik Arz Eden Durumlar-1”, Maliye ve Sigorta Yorumları Dergisi, 20/458 (2006), s(27-35).
- GÖZLER Kemal, KAPLAN Gürsel, İdare Hukukuna Giriş, Ekin Yayıncılık, Bursa 2019.
- GÜNDAY Metin, İdare Hukuku, İmaj Yayınevi, Ankara 2015.
- GÜNEŞLEYİCİ Şerife, İdari Usul İlkeleri Açısından Devlet Memurunun Disiplin Soruşturması, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kayseri 2010.
- HATİPOĞLU Mehmet, “Kamu Görevlilerine Disiplin Cezalarının Uygulanmasında Ölçülülük İlkesi”, Türkiye Barolar Birliği Dergisi, 32/143 (2019), s(181-220).
- LİVANELİOĞLU Ömer Asım, Memur Disiplin Hukuku, US-A Yayıncılık, Ankara 1997.
- SANCAKDAR Oğuz, “Memur Kavramı”, Recai Dönmez (Ed.). Memur Hukuku, içinde, Eskişehir 2016, s:1.
- SANCAKDAR Oğuz, vd. İdare Hukuku, Seçkin Yayıncılık, Ankara 2019.
- SANCAKDAR Oğuz, vd. Disiplin Hukuku, Turhan Kitapevi, Ankara 2019.
- SÖYLER Yasin, İdari Usul İlkeleri Açısından Devlet Memurunun Disiplin Soruşturması, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2008.
- TAŞKIN Ahmet, Kamu Görevlileri Disiplin Hukuku, Seçkin Yayıncılık, Ankara 2006.
- YILDIRIM Ramazan, İdare Hukuku Dersleri 1, Mimoza Yayıncılık, Konya 2005.